

KIS TÜKÖR

A RÉVKOMÁROMI REFORMÁTUS KERESZTYÉN EGYHÁZ HIVATALOS LAPJA

N e m e l é g !

„És mit mondjak még? Hiszen kifogynék az időből, ha szólnék Gedeonról, Barákról, Sámsonról, Jeftéről, Dávidról, Sámuelről és a prófétákról.“
(Zsid. 11,32.)

Tisztelt Olvasó!

A Zsidókhoz írt levél fenti sora jutott eszembe, amikor e március 15-i cikk megírására készülődve egy gondolatot kerestem, amelyen el lehet indulni.

"És mit mondjak még?" Hiszen az az ember érzése, hogy e nap jelentőségéről, az azt követő eseményekről mindenki mindent - de legalábbis sok mindent - tud. Nem nagyon lehet újat közölni.

Aztán éppen az idézett szentírásbeli kérdés juttatott arra a meggyőződésre, hogy mekkora csapda rejlik abban, ha mindenki így vélekedik. Mind a közlő, a beszélő, mind pedig a hallgató, az olvasó. Tudniillik ez odavezethet, hogy beérjük a főbb nevek, események ismerésével, isméltésével, s így egyre színtelenebbé, egyhangúbbá válik majd az emlékezés. Arról nem is szólva, hogy nemcsak a keserű poharat kell teljesen kiüríteni, hanem az édeset is! A Zsidókhoz írt levél szerzője a meggyőzés szándékával vette kimerítően sorra – nem Izráel népének, hanem – a hitnek hőseit. A kezdetektől egészen addig az időig, amelyben ők maguk éltek. Az utolsók már csak név nélkül, kizárólag hitvalló tetteikben vannak megemlítve.

A kérdést akkor teszi fel, amikor úgy érzi, hogy a továbbiakban már nem lenne szükség a győzködésre, hiszen az eddig felsorolt közismert nevek és tettek elégségesnek kell, hogy bizonyuljanak. A kérdés jelzi, hogy itt nem végére értünk a lehetőségeknek, ismereteknek, hiszen garmadával lehet sorolni tovább.

Nos, tisztelt Olvasó, valami fentiekhez hasonló érzés járja át e sorok íróját is március 15-e közeledtével újra meg újra. Azzal a különbséggel, hogy nem vagyok

meggyőződve arról, az újabb nemzedékek tagjai tisztában vannak az alapokkal, az igazán nagy nevekkel és fontos eseményekkel, ill. összefüggésekkel. Például azzal, hogy nemzetünk utolsóként kelt fel ugyan Európa népei

között, de harca a legtovább - katonailag 1849 őszéig, politikailag 1867-ig - tartott, s voltaképpen eredményes volt, mert nem engedte hiábavalóvá válni a meghozott (vér)áldozatot. Legyőzték ugyan, de nem uralkodhattak rajta.

Magyarnak s magyarrá lenni értéke(s), s érdemest jelentett akkoriban. Ennyit ért ebben az időben a magyar múlt, s az akkori jelenben Széchenyi, Wesselényi, Batthyány, Kossuth s társaik munkája, szándéka. A példát kezdjük a szabadságharc költőjével, ki a szerb Petrovics nevet változtatja Petőfivé, de folytathatjuk a sort a neves hősökön: az angol Richard

A tartalomból:

2. oldal:

Beszélgetés az új szerkesztőnkkel

3. oldal:

Könyvajánló

4. oldal:

Lepramissziós vasárnap

7. oldal:

Gyereksarok

8. oldal

Dévai Szent Ferenc Alapítvány

9 - 11. oldal

Eseménynaptár

12. oldal:

Hírdetések

Eklézsiánk múltjából

Guyon, a lengyel Bem és Wysocki, a szerb Damjanich, a horvát Knézich, a német Leiningen-Westerburg, Lahner, Schweidel, Poeltenberg, az örmény Czetz János és Kiss Ernő, s a többiek mind kivétel nélkül a szabadságharc kiváló katonái. S nem szóltunk még a honvédséget megszervező, háttérből mindenre ügyelő Vetter János altábornagyról. Ide kívánkozik még a szegedi és környékbeli svábok esete, akik származásuknál, kultúrájuknál fogva természetes szövetségesei lehetnek volna Ausztriának, mégis a magyar (az értékes) ügy mellé állnak olyannyira, hogy Damjanich keze alatt a honvédség egyik legdicsőségesebb alakulata belőlük szerveződik: a szegedi, vitézségéért fehér tolat viselő 9. zászlóalj. A másik ehhez fogható egység a kassai, vitézségéért vörös sipkát viselő 3. zászlóalj. E két zászlóaljban közlegényként szolgálni nagyobb

Folytatás a 3. oldalon

Bemutatkozik az új szerkesztőnk

2007-től új szerkesztője van gyülekezetünk lapjának. Tompa Gabriellával a lappal kapcsolatos elképzeléseiről, terveiről beszélgettem.

Hogy lettél ilyen fiatalon a Kis Tükör szerkesztője?

Vagyis: mi köze egy fiatal lánynak egy református gyülekezeti laphoz?

Elég régóta érdekel az újságírás, 17 éves koromban jelent meg az első publikációm az Új Szóban, azóta pedig már számos helyen jelentek meg írásaim, többek közt a Kis Tükörben is. Gondolom, innen jött az ötlet, hogy a tiszteletes úrék megkérdezzék, nem vállalnám-e a szerkesztést, mivel az ő idejükéből erre már nem telik. Kértem ugyan egy kis gondolkodási időt, de már a felkéréskor sejtettem, hogy el fogom vállalni. Egyrészt jó érzéssel tölt el és nagy megtiszteltetésnek tartom, hogy egy ilyen, a maga módján jelentős lapot vihetek tovább, másrészt pedig jelentős szakmai gyakorlatot jelent ez számomra. Természetesen ez nagy felelősséggel jár, de biztos vagyok abban, hogy sok erőt, ötletet és kitartást kapok majd az Úrtól.

Bemutatkoznál néhány szóban az olvasóknak?

Mivel is kezdjem? Az Eötvös Utcai Alapiskolába jártam négy évig, majd nyolc évig voltam a Selye Gimnázium diákja. Ismerőseim szerint mindig is „hiperaktív” voltam, számtalan dologgal foglalkoztam egyszerre, egy idő után aztán megfogott és magával ragadott az újságírás. Utolsó gimnazista éveimben én voltam az iskola „tudósítója”, valamint a sulirádiós hang is az enyém volt... Persze nem volt nehéz kitalálnom, hogy merre szeretnék érettségi után mozdulni, csak egyetemet kellett választanom, és persze bízni az

Úrban, hogy megadja nekem a lehetőséget a céljaim felé. Végül minden helyre felvettek, ahová beadtam a jelentkezést. Piliscsabán, a Pázmány Egyetemen kötöttem ki. Nem nehéz kitalálni, hogy média szakos hallgató vagyok, e mellett pedig szlovakisztikát is tanulok, valamint pedagógiai képzésben is részesülök. Öt éve konfirmáltam, azóta próbáltam bekapcsolódni a gyülekezeti életbe, segíteni abban, amiben lehet. Szabadidőmben számtalan dologgal foglalkozom (pl. a Kezek zenekar), elég széles az érdeklődési köröm.

Mik a céljaid, fog-e változni a lap?

Az újság régi, jól megszokott rovatai - mint pl. az „Eklézsiánk múltjából”, a „Könyvfigyelő”, „Az elmúlt hónapok eseményei” stb. - mindenképpen megmaradnak. Szeretnék viszont újakat beiktatni, állandósítani. Terveim szerint minden számban lenne egy ifjúsági oldal, külön rovat foglalkozna a kicsikkel is. Minden lapszám tartalmazna írást egy éppen jelentős évfordulás személyéről - költő, író, zeneszerző stb. -, ezen kívül interjúk, riportok, tájékoztató jellegű cikkek készülénének az aktuális előadásokról, melyek a gyülekezeten belül zajlanak. A lap terjedelme maradna 8 oldalnak, esetenként - ha sok anyagot sikerül összegyűjteni - 12-re bővülne. Célként az olvasottság növelését tűztem ki, a könnyedebb, szórakoztató stílussal, hogy mindenki megtalálhassa benne a számára érdekes olvasnivalót. Alapjában véve azonban megmaradna a komolyabb, keresztyén szemléletmód.

Kik lesznek/maradnak a munkatársaid, ill. ki lehet a Kis Tükör munkatársa?

Nagyon szeretném, ha a régi, hűséges munkatársak továbbra is kivennék részüket e - szerintem nagyon hálás - munkából. Emellett pedig örülnék, ha minél többen bekapcsolódnának a szerkesztésbe, hiszen az lenne a legnagyobb dolog, ha együtt, közösen alakíthatnánk az újságot - gondolok itt idősekre, fiatalokra egyaránt. Ezúton is szeretnék megnyerni minden olyan érdeklődőt, aki egy kicsit is érez magában elhiva-

tottságot az újságíráshoz, vagy csak szeretné másokkal is megosztani valamely érzését, gondolatát (akár versben, akár rajzban stb.), vagy ha csak valamilyen észrevétele, ötlete van a lappal kapcsolatban, nyugodtan keressen meg engem.

Ha valaki megszólítva érzi magát, cikket szeretne küldeni, érdeklí az újságírás, hol kereshet?

Elérhető vagyok e-mailben (naponta): **tompa.gabriella@gmail.com**, telefonon a köv. számokon: **0907300696** (hétvégente), **06202368433** (hétköznapokon).

Postai címem pedig: **Eötvös u. 74/6.**

De természetesen a **Lelkészi Hivatalban** is hagyhatnak nekem üzenetet.

Köszönöm a beszélgetést!

Vaszily Tímea

Erdélyi március (részletek)

*Egy tizenötös szám. És március:
Az első tavasz-hónap közepe.
Kimondottam így egyszerűen,
Ne féljete, ne féljen senki se.*

*Oly csendben nő a versem, mint a fű,
Úgy duzzad, mint a rügy duzzad a fán:
Nem szavalok, - szavaltunk eleget,
- Nagyon sokat - március idusán.*

*Volt egy tanítóm akkor - igazi,
Nagy nevelő -, gyökérig lehető.
Ő mondta: csak úgy ünnepe ez a nap,
Ha munkát s imát összefoglaló.*

*Testvér, látod: én nem járok tilosban,
De te is hidd: nem tilalmas dolog
Megsimogatni otthon a fiókban
Egy poros, régi, kicsi szalagot.*

*Aztán - menni a hétköznapok útján,
Császárnak megadni, mi az övé,
S maga részét minden hatalomnak, -
De Istennek is, ami Istené.*

Reményik Sándor

Könyvfigyelő

„Szabad-e bejönni ide betlehemmel?”- kérdezi a Kaláka együttes, amint kézbe veszi az ember -kötetét, kazettáját. Szabad-e énekekkel örömet adni az öröm, a szeretet és megbékélés ünnepén? Szabad-e megfelekedezni bajokról, bosszúságokról, szenvedésről, szabad-e kizárni a zord telet, a sötét gondolatokat?

A nagy sötétségben sorra felgyulladnak a karácsonyi gyertyák és égők. A világ élete, a csodás újjászületés a meghitt bezártságban, az intim szférában születik meg. Bizony, nincs helye itt fanfárokknak, pergődoboknak, de a fenséges orgona sípjai sem zendülnek fel. Isten csendesen és egyszerűen ajándékozott meg bennünket egykor, ott, a jászolban azzal az ajándékkal, ami minden örömünk és boldogságunk forrása, miközben valami különös, mennyei muzsika hallatszik felülről, s árad feltartóztathatatlanul, békességet lelve az emberi lelkekben.

A lakásunkban, a szobánkban is hallhatjuk ezt a lágy dallamot, ha magunk is hallani szeretnénk. Nem kell hozzá más, csak annyi, hogy megtaláljuk ezt a hullámhosszt legfinomabb készülékünkön. Amit hallunk, nagyjából ennyi: A gyermek megszületett. - Ott és akkor - tesszük hozzá. Az ajándék a kezünkben. - Itt és most - teszi hozzá a gyermek.

A nagy esemény házról házra történő élő megjelenítése - a technika sikeresen kiszorította és betöltötte ezt az igényt. Ám az ember lelke mit sem változott az évezredek során - ösztönösen vágyakozik arra, hogy...

Ezért lehetetlen karácsonykor be nem engedni a betlehemi történetét az otthonunkba, a családjunkba. A világ világossága ott szórja fényét minden egyes gyertyában, csillogásban és derűben, mi pedig évezredek óta sóvárogva óhajtjuk, hogy ez a titokzatos, szinte túlvilági érzés áradjon szét nálunk, öntsön el bennünket. Szeretnénk egybegyűjteni az embereket időben és térben egy közös örömondásra, akár a muzsika segítségével. Népeket, nemzeteket békéltetni meg egymással s ölelni egybe. A régiek hangját hallani s egyben rácsodálkozni a maiak újszerűségére. Nem lehetetlen, hiszen a **Kaláka** együttesnek is sikerült megvalósítania ezt a

"Szabad-e bejönni ide betlehemmel?" című összeállításával, amely könyvben és kazettán, ill. CD-n is kapható. Szépsége abban a többrétegű egységességben rejlik, ami nemcsak emberi, nemcsak zenei szinten érvényesül, hanem egységgé ötvöződik benne a népi a művel, a magyar a nem magyarral, a profán a szakrálissal. Pedig egyszerűen csak annyi a dolga, hogy segít szétválasztani otthonunkban azt a bizonyos mindent átható titokzatosságot. Talán sikerül bevarázsolnia a legzordabb és legsötétebb helyekre azt a kicsiny fény-sugárt, mely nem más, mint az élet.

Szalay Cecília
hitoktató

*220 éve, 1787. március 13-án
kezdték a komáromi kőtemplom építését.*

N e m e l é g !

kiváltság volt, mint másol tisztként! "És mit mondjak még? Hiszen kifognék az időből..."

Ahogy a hit hősei nem csupán a zsidóságé, hanem minden hívőé, ugyanúgy a szabadság hősei sem csak a mieink, magyaroké (noha közöttünk lehettek azzá), hanem minden szabadságszeretőé.

Nem elég nemzetünk ez évi szabadságünnepén sem a közismert személyek, tettek felemlégetése, újraisméltése. Nem szabad abbahagyni a sort! Ahogy a hit hősei tekintetében sem elégszik meg a levél írója az addig felsoroltakkal. Folytatni kell, ha csak nevekre korlátozva is, s végül névtelenek tetteit felkutatva és felderítve máig vezetni a szabadság, igazság, egyenlőség áldozatok árán megőrzött élő folyamát.

És mindenkifelett megtanítani. Minden nemzedéknek. Alaposan, részletesen, kimerítően. Ábélból kezdve a ma is köztünk élőkhig. Nem csak az iskolában, nem csak az egyházban, hanem mindenekelőtt otthon. Ez az ismeret legyen

olyan természetes, mint a levegővétel. S akkor, talán, épülni kezd az a világ, amit ma hinni sem merünk.

De addig - nem elég beérni az elnagyolt képpel, ismerettel, hiszen magunkat fosztjuk meg a gazdagító részletektől. Törekedjünk megismerni eleinket olyan részletesen, amennyire csak lehet, hogy meglássuk, mi vezette őket, amikor a "racionalitás", a józanságnak mondott meghunyászkodás, az éppen aktuális helyzetet követő magatartásuk helyzetteremtővé válik, s megszűnnek emberi hatalomtól várni azt, ami eleve jár nekik, és nekünk - utódoknak. És ezekben a részletekben majd megláthatjuk, hogy nem csak néhány nagyot gondoló és merő kiváltság világít üstökösként március 15-e egén, hanem csillagok milliárdja ragyog fenn velük együtt, mert nem csupán néhány személy, hanem az egész nemzet fogott össze.

Feszty Zsolt

Lepramissziós vasárnap a komáromi református gyülekezetben

Az ENSZ egészségügyi szervezete január utolsó vasárnapját a Leprások Világnapjának jelölte ki, hogy ezen a napon világszerte megemlékezzenek a leprában szenvedő betegekről.

Ez a szörnyű betegség szinte egyidős az emberiséggel, és máig követeli áldozatait. A legújabb statisztikai adatok azt mutatják, hogy kb. 6 millió leprás él a földön. Naponta 159 új beteget fedeznek fel, akik a társadalom periferiáján, családjuktól is kitaszítottan élnek különböző lepratelepeken. A betegség fő oka a túlzottan szennyezett környezet és az alapvető orvosi ellátás hiánya.

A lepracsírak a bőrfelszín alatti idegeket támadják meg, és ha nem kezelik a test érintett részeit, csökken az

gyülekezetnek. Elmondták, hogy a leprások világnapján, de az év más napjain is úgy gondolunk a leprásokra, mint akiknek életéből valami elveszett. A nyomorúságuk pont abban mutatkozik meg, hogy szinte teljesen megváltoztatja a szenvedők életét, lehetőségeik nagyon szűkre korlátozódnak. Ahogy az Igében Jézus a vizet borrá változtatta, úgy nemcsak a leprások, de mindannyiunk életében is csakis Ő hozhatja a minőségi változást.

A lepramisszió mint eszköz szerepel az Isten szolgálatában. Az orvosi kezelés szolgálata mellett nagy hangsúlyt kap az evangélium hirdetése. Egyedül Jézus tudja betölteni az ember életét igazi szeretettel. A mi missziós szolgálatunk egyik láncszeme az egész világon működő, Jézus parancsára épülő szeretetszolgálatnak. Ezt a szolgálatot viszont nemcsak azok végzik, akik összegyűjtik a küldeményeket, és szervezik a munkát, hanem mindazok, akik felekezeti hovatartozás nélkül bekapcsolódnak a misszió ügyének támogatásába. Mindnyájan Jézustól kapjuk a feladatot: imádkozni és dolgozni értük.

Holcsík Gizella

Azonképen a hit is, ha cselekedetei nincsenek, megholt ő magában.

Jakab 2:17

Mert a miképen holt a test lélek nélkül, akképen holt a hit is cselekedetek nélkül.

Jakab 2: 26

érezékelőképeség, az izmok megbénulnak, majd elsorvadnak.

Ma már az orvostudomány sikeresen tud harcolni a betegséggel, viszont gyakran az érintett testrészeket, megmerevedett végtagokat amputálni kell. Sok helyen jól működik a rehabilitáció, és a gyógyszeres kezelések is eredményesek, de a különböző szűrővizsgálatok segítségével is jó néhány életet sikerült már megmenteni.

A Nemzetközi Lepramisszió feladata, hogy az orvosi ellátás mellett munkahelyhez is juttassa a meggyógyultakat, hogy segítse a társadalomba való beilleszkedésüket. Sok helyen ún. "mini projektek" segítségével oldják meg ezt a részét a misszióknak. Különböző foglalkozásokat biztosítanak számukra, ahol dolgozhatnak, mint pl. táskák, gyógycipők készítése, szabóműhelyekben való foglalkozás, de nem ritkaság a szellemi tevékenységet igénylő munkahely sem.

Január utolsó vasárnapján gyülekezetünkben ünnepélyes istentiszteleten emlékeztünk meg a leprában szenvedő betegekről. Meghívott vendégeink voltak: a Magyarországi Lepramisszió vezetője, Riskó Jánosné ref. lelkész, aki egyben a Londoni Nemzetközi Lepramisszió tagja. A misszió főtitkára, Rozgonyiné Asztalos Piroska diavetítéssel egybekötött előadást tartott a szörnyű betegségről és a leprában szenvedők jelenlegi helyzetéről szerte a világon.

Igehirdetésben a János evangéliumának 2. részében található kánai mennyegző történetének üzenetét tolmácsolta a

Az új segédlelkész bemutatkozása

Sokat gondolkoztam, mit is írhatnék magamról.

Kezdeném a bemutatkozással. **Lami Alexandra** vagyok. 1981. június 29-én születtem Komáromban, Madaron lakom. Középszintű tanulmányaimat, ahogy a teológiát is, Komáromban végeztem 1999-2004 között. Két évig segédlelkészként szolgáltam Madaron. Szabad időmben szeretek olvasni, rajzolni - bár erre ritkábban jut időm. Nemrég egy kis időt sikerült eltöltenem Németországban, ahol diakóniai szolgálatot végeztem Maintal Wachenbuchen evangélikus gyülekezetében, óvodában dolgoztam.

2007. január 1-től komáromi segédlelkész vagyok. Felügyelő lelkészem Fazekasné Tamás Zsuzsanna. Nagyon örülök, hogy itt kaptam lehetőséget a szolgálattételre, mert van alkalmam gyerekekkel, idősekkel, felnőttekkel, fogyatékosokkal, egyszóval minden korosztállyal együtt dolgozni. Már eddig is sok ismerettel gyarapodtam és erősödtem hitben. Hála és dicsőség ezért Istennek. Remélem, az Ő kegyelméből még sok szép percet tölthetek el itt.

Júdás titkai

Ezzel a címmel találtam rá nemrég a Vasárnap könyvajánló rovatában James M. Robinson professzor, a korai kereszténység kiváló ismerője, a könyvajánlat alapján a félreértett tanítvány elveszett evangéliumának hiteles történetére.

A Da Vinci-kód sikerén felbuzdulva már hittudósok is tollat ragadnak nem kevesebb felelősséggel, hogy hitelesen a Szentírást is mellőzve más ősi szövegekre hivatkozva feltárják azt, amit szerintük valóban tudnunk kellene a történelmi Júdás életéről. Az egyházak számára tudomásom szerint az ősi irat nem ismeretlen, hiszen már évtizedekkel ezelőtt a napvilágra került. Úgynevezett „apokrif”, iratról van szó. Leegyszerűsítve ez azt jelenti, hogy a benne foglaltak a keresztény ember megváltása szempontjából nem bírnak alapvető jelentőséggel. Történelmileg ugyan értékes iratról van szó, de az említettek miatt örömhírként (mint tudjuk, ezt jelenti az evangélium) nem szükséges besorolni az iratot, más hasonló jellegű irattal pl. a gnosztikus Tamás evangéliumával egyetemben.

Feltételezem, hogy a szerző ezzel teljesen tisztában volt, mikor megírta könyvét. Tehát ha könyvét nem igazán a Jézusban hívő keresztényeknek szánta, akkor kinek? A válasz kézenfekvő: az erre fogékony aktuális többségnek. Divatja van most a hitmagyarázó, ill.- a szélsőségeket is figyelembe véve - az azt kritizáló irodalomnak.

Valószínűleg azért, mert olvasmányosabb, izgalmasabb, közérthetőbb. Egyszerűbb a többség számára elfogadtatni, sőt elhíttetni tekintélyes emberek tudományos sikra terelt magyarázatát, mint magát a Szentírást. Mert bizony akkor saját magunknak kellene utánajárnunk az igazságnak.

A Szentírásban nem egy, hanem három történelmi személy (így is nevezhetjük) bizonyágtételére támaszkodhatunk a három evangéliumban. Összehasonlítva a hittudós történelmi ténytudásra törekvő magyarázatával, a Szentírás túlmutat ezen olyan összefüggésekre való utalással más igehelyeken, melyek látszólag különálló részét képezik a Bibliának, és semmi konkrét közük sincs a történethez. Képies hasonlattal élve ha a tudományos magyarázatot mint egy reflektort képzeljük el, mely az igazságra van irányítva egy képzeletbeli színpadon

(lehet ez a történelem színpada akár), akaratlanul is szembesülünk azzal, hogy a csupán egy pontból való megvilágításnak vannak árnyoldalai is, mivel a fény egy pontból nem tudja teljesen körbevilágítani az igazságot. A Szentírás több kameraállásból világítja meg ugyanazt az igazságot. Ezzel az igazság teljes megvilágításba kerülhet. Erre utaltam, mikor azt írtam, hogy látszólag összefüggéstelen helyeken találunk rá ugyanarra az igazságra.

Egy ilyen képzeletbeli kameraállást állított fel a Paradicsomban a „Rendező” Isten, mikor szabad akaratot adott az első emberpárnak. Ha ebből a „kamerálásból” (vagy nevezzük inkább nézőpontnak) nézzük az emberiség történetét, benne Júdást és utána napjainkig magunkat, objektív igazság az, hogy a szabad akarat minden döntésünkben ott van úgy, hogy minden tettünkről csakis egyedül mi számolhatunk el, hite szerint ki Istennek, ki a lelkiismeretének. Az Írás szerint Isten sem kényszerítette az első emberpárt, hogy ne egyenek a jó és gonosz tudásának fájáról. A döntést náluk hagyta, de bölcsességével figyelmeztette őket, mert tudta, ahol a figyelmeztetés, ott nincs messze a Kísértő sem.

Így történt Júdás esetében is a Máté 26,21kk szerint: **„Bizony mondom néktek, ti közületek egy elárul engem.... Megszólalván Júdás is, aki elárulja vala őt, monda: Én vagyok-e az Mester? Monda néki: Te mondad.”**

Sőt, még segítséget ad neki szörnyű sorsára utalva, mikor Jézus ezt mondja: **„de jaj annak az embernek, aki az embernek Fiát elárulja; jobb volna annak az embernek, ha nem született volna..”** (Mt 26,24)

Azonkívül előtte egy nappal szintén utalást tesz rá, hogy el fogják árulni. Jól láthatjuk ezt egy újabb bibliai „kamerálásból” Jób történeténél: **„Hiszen szól az Isten egyszer vagy kétszer is, de nem ügyelnek rá!”** (Jób 33,14) **„Íme mindezt kétszer, háromszor cselekszi meg Isten az ember-**

rel,...” (Jób 33,29).

Júdást is figyelmeztette Jézus háromszor. Júdás szabad akaratából mégis úgy döntött, hogy nem ügyel Isten szavára: felállt és odahívta a katonaságot, hogy elfoghassák Mesterét. Jézus ezt tudta, mivel tudomása volt róla, hogy Júdás eladta őt 30 ezüstpénzért. Később Júdás ugyan rájött, hogy rosszul döntött, de már Isten többé nem szólt hozzá. Ezután a farizeusoknál keresett engesztelést, de hiába.

S a harmadik döntése volt a legrosszabb: felakasztotta magát. Nagyon érdekes hogy mire képes az ember, ha nem hallgat Istenre. Szomorú, de igaz mondás: a pokol önkéntesekkel lesz tele.

A magyarázatoknál párhuzamot szoktak vonni Júdás és Péter árulása között. Ha a bibliai „kamerálásból” a szabad akaratot keresztül figyeljük Péter háromszori Krisztus-tagadását. Péter előtte nem határozta el, hogy elárulja Mesterét. Tehát nem tudatosan döntött, mielőtt megtagadta őt. Sőt a Gecsemáné kertben kijelentette, hogy kész vele meghalni. De gyarló emberi természete a körülmények nyomására gyávaságra változott abban a pillanatban, mikor megtagadta Jézust. A lélek kész, de a test erőtlensége. Péter rögtön felfogta, hogy mit tett, keservesen megbánta bűnét úgy, hogy Isten elé vitte. Ennek tudatában mindnyájunk számára világos, milyen bűnökre mondja Isten: megbocsátatott.

Számomra Júdás titka, vagy inkább tanulsága Isten ígéje szerint ez: el kell vetnünk azt a tévhitet, hogy Júdához hasonlóan tudatosan vétkezhetünk Istennel szemben, tetézve ezt azzal, hogy képmutatónan megbánjuk bűneinket vagy meg sem bánva ugyanott folytatjuk ahol abba hagytuk. Isten előtt ez nem több, mint egy közönséges hazugság. Ez Júdás sorsa - az ítélet. Isten nem hagyja magát megcsúfolni. Istennél egyforma erővel bír a szeretet és az ítélet. E kettő elválaszthatatlan, mint a fény és az árnyék.

Isten megbocsátja a Péteréhez hasonló emberi tökéletlenségéből fakadó vagy az őszinte megbánásból fakadó megvalósult bűnt. Ezékiel próféta szavaival is erről tesz bizonyosságot a Szentírás mikor azt mondja: **„Az igaznak igazsága meg**

folytatás a köv. oldalon

JELENTŐS ÉVFORDULÓK

Április

- "200 éve, 1807-ben halt meg Révai Miklós nyelvész, tanár
 "55 éve, 1952-ben halt meg Molnár Ferenc író
 "250 éve, 1747-ben született Verseghy Ferenc költő
 "110 éve, 1897-ben halt meg Johannes Brahms német zeneszerző
 "95 éve, 1912-ben született Örkény István író
 "70 éve, 1937-ben halt meg Juhász Gyula költő
 "165 éve, 1842-ben halt meg Kőrösi Csoma Sándor őshaza-kutató, író
 "110 éve, 1897-ben született Thornton Wilder amerikai író
 "155 éve, 1852-ben született Mednyánszky László festőművész
 "90 éve, 1917-ben halt meg Tömörkény István író

Május

- "95 éve, 1912-ben halt meg August Strindberg svéd drámaíró
 "140 éve, 1867-ben született Iványi-Grünwald Béla festőművész
 "95 éve, 1912-ben született Ottlik Géza író
 "440 éve, 1567-ben született Claudio Monteverdi olasz zeneszerző
 "100 éve, 1907-ben született Dsida Jenő erdélyi költő
 "115 éve, 1892-ben halt meg Klapka György 1848-s testőrségi hadnagy, hadtest-parancsnok
 "180 éve, 1827-ben született Vajda János költő

Június

- "40 éve, 1967-ben halt meg Ferenczy Béni szobrász, éremművész
 "80 éve, 1927-ben született Sütő András erdélyi író
 "195 éve, 1812-ben született Ivan Alekszandrovics Goncsarov orosz író
 "240 éve, 1767-ben született Szentjóni Szabó László író, költő
 "120 éve, 1887-ben született Karinthy Frigyes író
 "295 éve, 1712-ben született Jean Jacques Rousseau francia író

(Forrás: Református Kalendárium a 2007. évre)

Júdás titkai

nem menti őt a napon, amelyen vétkendezik, és a hitetlen hitetlensége által el nem esik a napon, melyen megtérend hitetlenségéből..." (Ezékiel 33,12). Ez az ige is bizonyosság arra, hogy Istennél az ítélet és a szeretet elválaszthatatlan.

Kinek mit üzen majd a Júdás titkairól szóló könyv, nem tudom. Azt viszont tudom, hogy számomra mik Júdás titkai a Lélek által ihletett Szentírás szerint. Ezt szerettem volna megosztani Önökkel.

Varga Attila

A média és annak személyiségformáló hatása az egyénre

Ilyen címmel tartott előadást Somogyi Alfréd apácaszakállasi lelképásztor 2007. február 17-én az ifjúsági bibliaóra keretében. Sajnálatos módon nem nagy érdeklődés volt az előadás iránt, mert mindössze tízen voltunk jelen!

"A nép ott ül felekezeti hovatartozástól függetlenül, nyelvre, fajra, nemre való tekintet és osztálykülönbség nélkül, törzsi egységben a show-műsor, a vetélkedő, a krimi és a híradó előtt, a "teleisten" lábainál..." - szöveg egy idézet az előadásból. Nagyon sok időt, energiát áldozunk fel ugyanis a modernkori árammal működő üvegoltárunk előtt. Ha egy ki-csivel több időt szánánk olvasásra, bibliaolvasásra, nagyméretű változások következnenek be életünkben - vontuk le a tanulságot az előadás végén.

Somogyi Alfréd sok érdekes információt osztott meg velünk, statisztikákat a média világából. Így hallhattunk a "burkolt reklámról", és saját magunkon tapasztalhattuk a képek negatív hatását, megismerhettük a képi trükkök világát! Ismét rádöbbentünk, hogy a média "nagy hatalom", mely kihasznál, hiteget, átvág, befolyásol és butít bennünket. Meg kell tanulnunk imádkozással ellenállni a kísértésnek, amely minden alkalommal előjön, ha a tv-t bekapcsoljuk. Lehet ugyanis tudatosan is tv-t nézni: látni, de nem mindent elhinni, és főleg nem benne hinni... Talán így foglalható össze a délutánunk egy mondatban!

Mélyen elgondolkodva, és elhatározva: "na, most már másként nézem a tv-t" - tértünk haza. Kívánok ehhez sok erőt!

Egy ifis

SÓFÁR

református
DICSŐÍTŐ NAP

március 31. szombat
[10.00-20.00 óráig]

Lágymányosi Ökumenikus Központ
[Budapest, XI. Magyar Tudósok körútja 3.]

[program:]

9.00 kapunyitás | 10.00 megnyitó | 10.30 kezdő dicsőítés | 11.20 áhitat
| 11.35-16.45 dicsőítés, közben vetítések, pantomim |
16.45 Igehirdetés | 17.15 záró dicsőítés | 19.45 áldás

[...és még lesz:]

teaház | játszóház+gyerekmegörzés | imaszoba | lelkigondozás |
Sófár-film | körtánc | bizonyágtételek | családi dicsőítés | Sófár kvíz

[szolgálók:]

ÁHITAT: Végh Gizella | IGEHIRDETÉS: Szücs László |
DICSŐÍTŐ ZENEKAROK [ABC sorrendben a következő helyekről]:
Bp.-i Egyetemi Gyül. | Pécs | Filia (Rákocsaba) | Kezek (Révkomárom) |
Reménység (Udvarfalva) | Újpalota | Szövetség (Újpest) | Uszód

Gyereksarok

Melyik a te utad?

Zsuzsi először vett részt a gyermek-bibli-
aórán. Hazaérve szíve még mindig azzal volt
tele, amit ott hallott. Mikor a család az asztalnál
ült, a kicsi megkérdezte édesapját:

– Te is szereted az Úr Jézust?

Az apa hallani sem akart Istenről és Igéjéről, ezért kelletlenül
felelt:

– Biztosan anyád vagy Betty néni beszélte tele a fejed!

– Nem - tiltakozott Zsuzsi -, a gyermekbibliakör vezetője
mondta, hogy minden embernek üdvössége van, aki az Úr

Jézusban hisz. Mondd, apa, szereted te az Úr Jézust?

Az apa ingerülten felelt:

– Tőlem mehetsz anyáddal és nagynénéddel, ahová akarsz, de
engem hagyj békén! Én a magam útján akarok járni!

A kislány megrendülve nézett apjára. Ilyen indulatosnak még
sosem látta. Kis ideig hallgatott, aztán halkán megkérdezte:

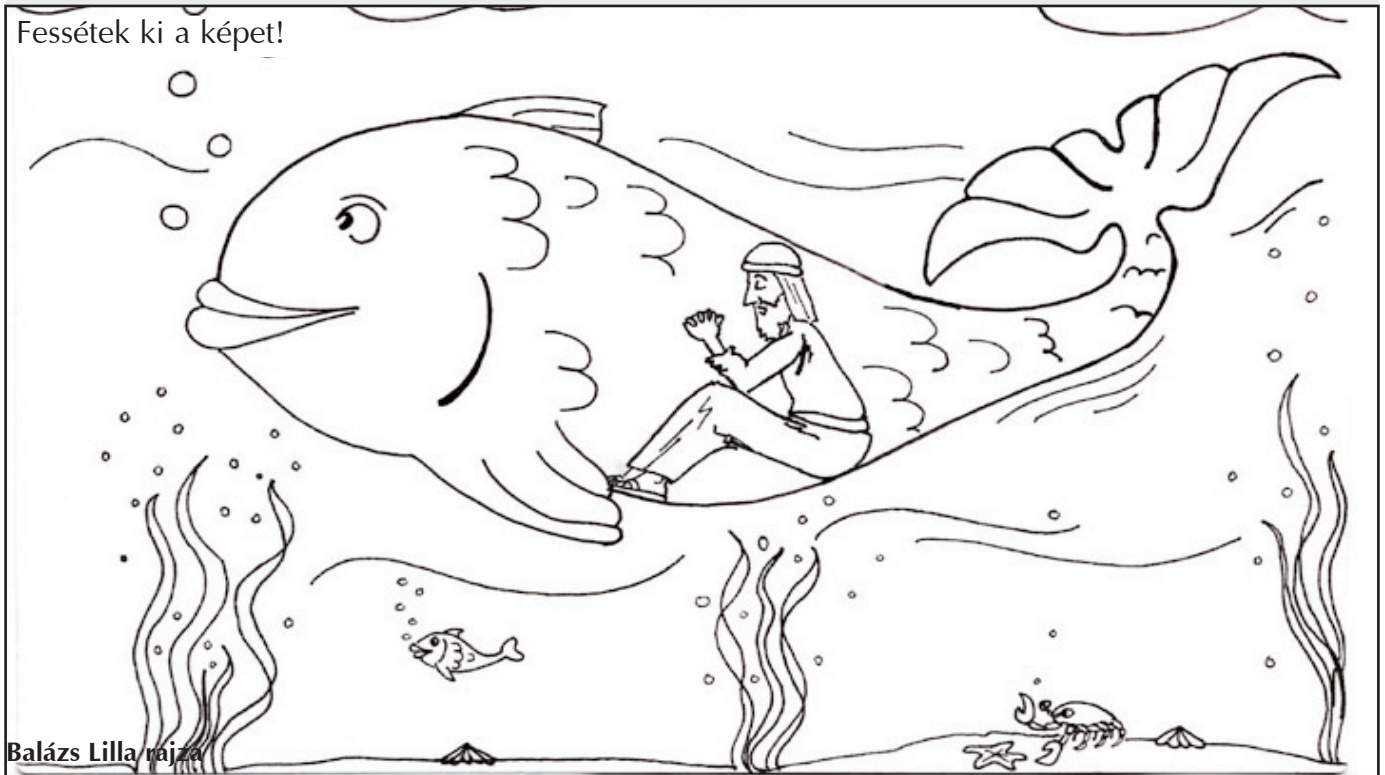
– Apa, és melyik a te utad?

A gyermek szavai a férfit szíven találták. Gondolkozni kezdett.
- Melyik úton járok? - A kérdés nem hagyott nyugtot neki, végül
térdre kényszerítette.

Most már ő is tudja, hogy melyik úton jár. Nem a széles
úton, mely a veszedelemre visz, hanem a keskeny úton,
amely a mennybe vezet.

Keresztrejtvény

Fessétek ki a képet!

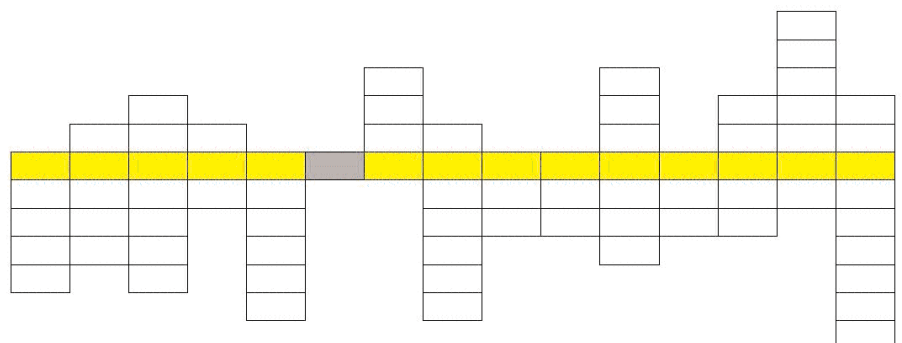

Balázs Lilla rajza

1. Isten Fia
2. Kihozta a népet Egyiptomból
3. A Szentlélek kitöltetésének ünnepe
4. Régi nevén Saul
5. ... és Gomora
6. Testvére keze által halt meg
7. Jézus korabeli helytartó
8. Bárkájáról ismert
9. Fohász
10. Illik betartani :
11. Oldalbordából teremtetett
12. Ennél a toronynál zavarodtak
össze a nyelvek
13. Jézus születési helye
14. András, Péter, János, Júdás, is ... az volt

A meghatározások alapján fejtsetek meg az egyes oszlopok tartalmát. A végső megfej-
tés a fenti képhez kapcsolódik.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14.

Dévai Szent Ferenc Alapítvány

2002-ben alakult meg Erdélyben a Dévai Szent Ferenc Alapítvány, mely céljával tűzte ki a szociálisan hátrányos helyzetű gyerekek megsegítését.

Jelenleg 30 napközi otthont és 12 speciális árvaházat üzemeltetnek, azon gyermekek részére, akikről a szüleik nem tudnak a megfelelőképpen gondoskodni. A napköziotthonok összesen 700 gyermeknek biztosítanak napi meleg ételt, ruhát és odafigyelést az iskola és az onnan való hazatérés közt. Az árvaházak az állami intézményektől eltérően működnek. A befogadott gyermekek száma árvaházanként változik, de az alkalmazott módszer mindig ugyanaz: a fiúk lányok 10-12 fős "családokat" alkotnak, és egy nevelővel (esetenként annak saját családjával) élnek egy lakásban. Zsóka nevelő így fogalmazott: „Ez nem munka, ezt nem lehet pénzért csinálni, ez hivatás, ez egy életvitel.“ - Hivatás, ami megköveteli a nevelők egész lényét és napjaik 24 óráját. De éppen ennek az áldozatnak köszönhetően a gyerekek és fiatalok megismerhetik a családot, az együvértartozás és az egymásról való gondoskodás varázsát a mindennapokban, ami

biztos érzelmi háttérrel nyújthat számukra az egész életük során.

A 12 árvaház egyike a dévai, ahol nekem is alkalom adódott önkéntesként időt tölteni.

Én személy szerint más elképzelésekkel érkeztem, mint amivel a kb 600 km-es út után szembesülnöm kellett: nem egy házikót találtam a falu szélén, hanem néhány tömbházat, egy kolostort meg egy templomot egy mozgalmas városban. Na meg persze gondolataim szomorú arcú árvái is a valóságban energikus és vidám gyerekek voltak.

Nos, előzetes elképzeléseim még a munkánk kapcsán sem feleltek meg a valóságnak, ugyanis gyermekekkel töltött hosszú napok helyett szilvaszedés, szőnyegmosás a patakban és lakások kifestése várt ránk. - itt volt szükség a kezünk munkájára.

Lux aeterna kamarakórus

Azzal a szándékkal alakultunk 2004 októberében, hogy az éneklés talentumával, amit hisszük, hogy Istentől kaptunk, hirdessük az Ő evangéliumát gyülekezeteinkben. A kórus aránylag kicsi, mindössze hétagú. A szopránban Vaszyly Tímea és Écsi Anikó énekel, az alt szólamban Tömösközi Erika és jómagam, a tenort egyedül képviseli Viola András, a "basszustársak" pedig Vámos Tamás és Édes Zoltán. Szinte valamennyien más-más helyről érkezünk, mégis lehetőség szerint igyekszünk összejárni, hogy gyakoroljunk, képezzük magunkat az éneklés területén. Kíséret nélkül éneklünk középkori eredetű kórusműveket, zsoltárokat és spirituáliekat. Az elmúlt két évben nagyon sok meghívásnak tettünk eleget Alistáltól egészen Nagykaposig, Szádelőtől Budapestig. A lux aeterna magyarul azt jelenti: örök fény. Tudjuk, hogy mi magunktól nem vagyunk képesek arra, amit nevünk jelez, de hisszük, hogy a mi Urunk Jézus az, aki a mi utunkat bevilágítja, és Őáltala tudunk világítani magunk és mások számára, az Ő dicsőségére!

Süll Kinga

Tisztában vagyok vele, hogy az ott töltött röpke hét nap és az a kevéske munka nem volt meghatározó segítség a dévai gyerekek számára, én is csak egy voltam azok között az önkéntesek közt, akik évente százával fordulnak meg a dévai Ferences Kolostor körül. Számomra azonban meghatározó élménnyé váltak a dévai vár alatt eltöltött napjaim.

Mielőtt elindultam, kértem Istent, hogy maradjon velem az utazásom során, és hogy azok a dolgok, amiket látok és átélek, vigyenek egyre közelebb az Ő igéjének megértéséhez. Meghallgatott.

Én csak ajánlani szeretném mindenkinek, hogy néha merjen nemet mondani a megszokott életének, lépni, kinyitni a szemét és rácsodálkozni olyan dolgokra, amiket még nem szokott meg a tekintete. Az ember szinte mindenhol és mindenkitől tanulhat a világról, Istenről és önmagáról. Csak Isten áldása, nyitott szemek és nyitott szív kell hozzá - na meg a tudat, hogy egy életen át mindig lesz mit tanulnunk.

Till Tímea

Az elmúlt hónapok eseményei

2006

Október 26.

A csütörtök esti istentisztelet után presbiteri bibliaórát tartottunk.

Október 28.

Egyházmegyei közgyűlés volt Dunaradványon. Gyülekezetünk képviselőjében Tömösközi László presbiter, lelkipásztorunk és gondnokaink: Farkas Gáspár, Fekete Vince voltak jelen. Tirpák István segédlelkész is elkísérte őket.

Október 31.

A reformáció eseményeire emlékeztünk ünnepi istentiszteletünkön.

November 4.

Halottainkra emlékeztünk ezen az istentiszteleten. Erre az alkalomra levélben is hívogattuk azokat a gyászolókat, akik az elmúlt hónapokban veszítették el kedvesüket. Áldott alkalom ezek, amikor Isten Igéje vigasztal az örökéletről és a feltámadásról szóló evangéliummal.

November 11.

Egyházmegyei kántortalálkozót tartottak Madaron.

November 17.

A tetőjavítás befejezése után a templom udvarát tettük rendbe. Köszönet azoknak, akik eljöttek és segítettek!

November 25.

A Csemadok szervezésében adventi koszorú készítésére volt lehetőség. Szép Erzsébet a jelenlévőkkel készített egyet az úrasztalára is. Kár, hogy kevesen voltak. Reméljük, hogy ez nem kedvetleníti el a szervezőket, és jövőre is lehetőséget biztosítanak gyermekeink és fiataljaink számára.

November 26.

A délelőtti istentiszteleten találkoztak az 50, ill. az 55 évvel ezelőtt konfirmáltak. Kedves alkalom volt, mely közös ebédrel zárult.

Konfirmáció-előkészítő indult felnőttek számára. 8 testvérünk döntött úgy, hogy közelebről megismerkedik hitünk alapjaival. Vasárnap délutánonként találkoznak, és reménység szerint április 1-jén tesznek majd hitvallást.

November 27– december 2.

Bűnbánati alkalmak voltak minden este, hogy felkészülhessünk az adventi úrvacsorai közösségre.

November 28.

A nőegylet tartotta havi rendszeres gyűlését.

November 30.

A Szlovákiai Magyar Pedagógusok Szövetsége konferenciát szervezett az 1956-os forradalom emlékére. Ennek keretében a résztvevők csütörtöki istentiszteletünkön is jelen voltak. Itt voltak a Marianum Egyházi Gimnázium végzős diákjai is tanáraik kísé-

réretében, hiszen szalagavatói ünnepségük előtt a közös úrvacsora már hagyományossá válik.

December 2.

Szombaton ifjúságunk tagjai voltak Csicsón, Firesz-napon. Elkísérte őket Gebe László segédlelkész is.

December 3.

A délelőtti istentiszteleten adventi úrvacsorai közösségünk volt.

Az Európai Szociális Alap, az egyházak, valamint városunk karitatív szervezetei segíteni szeretnék a hajléktalanokat. Ezért ezen a vasárnapon elhelyeztünk egy állandó diakóniai perselyt templomunkban, hogy adományával gyülekezetünk is támogathassa ezt a kezdeményezést. A hirdetés alkalmával felkértük gyülekezeti tagjainkat az önkéntes ebédosztás szolgálatára. Ez a szolgálat február 1-jén indul.

December 8.

Mikulás-estet tartottunk a nyolcadikos konfirmandusoknak. Az igei bevezető után sokat játszottunk, vetélkedtünk, palacsintát süttünk, énekeltünk. Köszönjük azoknak a fiataloknak, akik ebben segítettek!

December 9 – 12.

Karácsonyi könyvvásár volt újra. Megvehettük azokat a hitépítő könyveket, amelyeket a karácsonyfa alá szántunk. Jó ez az ismétlődő lehetőség, hiszen a legfrissebb kiadások is megvásárolhatók.

December 15.

Ezen a pénteken a kilencedikes konfirmandusok Mikulás-estjét szerveztük meg. A fiatalok apró ajándékokkal lepték meg egymást. Ekkor is sokat játszottunk, és sült a palacsinta. (Köszönet Fazekas Máténak!)

December 17.

A Lux Kamarakórus gazdagította adventi istentiszteletünket szolgálatával. Gyülekezetünk több fiatal tagja is énekelt benne Süll Kinga vezetésével. Jó volt látni és hallani, hogy fiataljaink tehetségükkel Istent dicsőítik. A kamarakórus szolgált az izsai leányegyház istentiszteletén is.

December 18 – 23.

A karácsonyi úrasztali közösségre felkészítő bűnbánati hetünk volt.

December 21.

A komáromi alapiskolák karácsonyi koncertje volt templomunkban.

Délután gyülekezeti tagjaink a templomot takarították ki az ünnepre. Köszönjük szolgálatukat!

Karácsonyra új szőnyeget kapott templomunk a régi elavult helyett. Közösségünk tagjai áldozatos adakozásának köszönhetjük ezt is.

De nemcsak a templomunk újult meg, hanem tanácstermünkbe is új székek kerültek. Gyülekezeti tagunk, özv. Koronczai

Dezsóné ajánlotta fel ezt az adományt. Köszönjük, Baby néni!

December 24.

A gyermekistentiszteletre járó gyerekek szolgálata tette emlékeztetővé ezt a szép karácsonyi estét. Az ószövetség adventi igéi alapján állította össze a műsort Simonné Rácz Márta. A Timóteus Közhasznú Társaság jóvoltából gyermekeink német családok által összeállított karácsonyi csomagokat kaptak

A Timóteus vezetősége azonban nemcsak a saját gyerekeinkre gondolt, hanem a város szociálisan rászoruló gyermekeire is. Ezeket a csomagokat a VMK dísztermében adták át Bastrnák Tibor polgármester, Szabó Béla alpolgármester jelenlétében. Jutott csomag a roma óvodába is (30 db.), az értelmi fogyatékosoknak (89 db.), valamint a Szentpéteren működő, hátrányos sorsú gyermekekkel foglalkozó intézmény tagjai számára is (42 db.). Dicsőség az Istennek, és köszönet a Timóteusnak, valamint a németországi testvéreknek, hogy örömet szerezhettünk!

December 25 – 26.

Ünnepi istentiszteleteinken Semseiné Késmárki Ágnes, a SJE RTK 5. évf. levelező hallgatója is szolgált legátaként. Isten áldja meg további szolgálatait!

December 25.

A házi úrvacsora lehetőségével három beteg, idős testvérünk élt, akiknek a délelőtti istentisztelet után szolgáltattuk ki a szent jegyeket.

December 26.

A délelőtti istentisztelet perselypénze (8 490 Sk.) az Egyetemes Egyház oktatási alapját támogatja.

December 30.

Ezen az ünnepek közötti szombat délutánon azokat a testvéreket hívtuk meg, akik gyülekezetünkben a missziói területen dolgoznak. Jelen voltak a lepramisszió, a kazettaszolgálat, az időslátogatás munkatársai, valamint a temetéseken az éneklés szolgálatát rendszeresen végzők. Hálásak lehetünk Istennek, hogy sok szívet indít az önzetlen munkára!

December 31.

Évzáró istentisztelet volt, amely után ifjúságunk tartotta évbúcsúztató alkalmát. Az igeszolgálat után a fiatalok imaközösséggel léptek át az újesztendőbe, és utána szórakoztak, táncoltak. Olyan jó látni, hogy így is lehet ünnepelni, szórakozni. Isten áldja és őrizze őket!

Január 1.

Újévi istentiszteletünk alkalmával úrvacsorai közösségben is részünk lehetett.

Január 7.

A vasárnap délelőtti istentisztelet perselypénzét - 4 822 koronát - az Egyetemes Egyház Missziói alapjának folyószámlájára utaltuk át. A gyülekezeteinkből befolyó összegből támogathatják a bel- és a külmissziót.

Január 14.

Templomunk bejáratánál egy plakátot helyeztünk el, amelyen

a cunami sújtotta ország köszönete olvasható. Megköszönik azt az adományt (732 500 Sk.), amellyel Egyetemes Egyházunk támogatja őket.

Január 20.

Fiataljaink a Soi Légió Focikupáért versengtek Csallóközarányoson ezen a szombati napon. Gyülekezetünk ifjúsági csoportjai nevezhettek be, lányok is. Bár a kupa nem Komáromba jött, fiataljaink számára fontosak ezek a közösségformáló találkozások.

Január 21.

Lepramisszió vasárnapján a délelőtti istentiszteleten fogadhattuk nt. Riskóné Fazekas Mártát, a lepramisszió magyarországi elnökét és Rozgonyiné Asztalos Piroskát, a segélyszervezet főtitkárát. Az istentiszteleten az elnöknő hirdette az igét, a főtitkárszony vetítéssel egybekötött előadásában magyarázta a betegség és munkájuk mibenlétét. A délelőtti perselypénz (11 524 Sk.) a Lepramisszió munkáját segíti.

Január 21 – 27.

Ökumenikus imahetet tartottunk gyülekezetünk tanácstermében. Estéről estére hangzott az Ige Jézus hatalmáról. Szolgált közöttünk Hudek Rudolf, a róm. kat. egyházközség esperese, Kohut baptista prédikátor. Hallgathattuk segédlelkészeink bizonyágtételeit is, csütörtökön pedig a templomban tartottunk istentiszteletet. Az ökumenikus imahét perselypénze 2 058 Sk. volt.

Január 26.

Évzáró presbiteri gyűlést tartottunk, melyen értékeltük az elmúlt esztendő anyagi és lelki vonatkozású munkáját. Ft. Fazekas László elkészítette a pontos és alapos évzáró jelentést, ahogyan tőle már megszokhattuk. A jelentéshez a presbiter testvérek szóltak hozzá. Ezek a jelentések nagyon fontosak, hiszen nemcsak bennünket szembesítenek a sikerekkel és a kudarcokkal, hanem hiteles kordokumentumok az utánunk jövő nemzedék számára is. Minden elvégzett munkáért Istené a dicsőség.

Január 30.

A hónap utolsó keddjén a nőegylet tartotta összejövetelét.

Február 4.

A vasárnap délelőtti perselypénz (6 922 Sk.) Egyetemes Egyházunk ifjúsági munkáját segíti.

Február 11.

A kétszeri hirdetés után megtartottuk Egyházközségi Közgyűlésünket, melyen a presbitérium által már jóváhagyott évzáró jelentés adatait ismerhették meg gyülekezetünk tagjai.

Nagy kár, hogy sokan kimennek erről a közgyűlésről, pedig közösségünk jövőjéről dönthetnek azok, akik tagjai a választók névjegyzékének, tehát konfirmáltak, és befizették az egyházfenntartói járulékat.

Február 15.

A csütörtök esti istentisztelet után presbiteri bibliaórát tartottunk. Erre az alkalomra levélben hívogatjuk a presbiter és pót-

presbiter testvéreket. Természetesen ez az alkalom is mindenki számára nyitott.

Február 17.

Nt. Somogyi Alfréd apácaszakállasi lelkipásztor tartott előadást az ifjúsági bibliakör tagjai számára Képernyő keresztyén szemmel címmel. Az előadás a televízió, a reklám hatását mutatta be, mellyel manipulálja döntéseinket, befolyásolja mindennapjainkat.

Február 19 – 24.

Bűnbánati hetet tartottunk a böjti úrvacsora előtt.

Február 25.

A délelőtti istentisztelet után böjti úrvacsorai közösségen vehettünk részt.

A délutáni istentisztelet után canonica vizitációt tartott gyülekezetünkben nt. Rácz Elemér, egyházmegyénk új esperese és nt. Czinke Zsolt batorkeszi lelkipásztor. A templomban az Igét nt. Czinke Zsolt hirdette, a tanácssteremben a presbiteri gyűlést nt. Rácz Elemér vezette. A gyülekezetlátogatók példaértékűnek minősítették a gyülekezetünkben folyó munkát.

Március 4 – 8.

Ifjúságunk 25 tagja ft. Fazekas László szervezésében és vezetésével részt vett a téli ifjúsági táborban. Az alkalom Sachtickyn, egy síparadicsomban volt, így a fiatalok a délelőtti előadások és beszélgetések mellett délután sízhettek is. Az időjárás is kedvezett. A részvételi díj a mai árakhoz képest elenyésző volt, így olyanok is elmehettek, akiknek anyagi helyzetük amúgy ezt nem tette volna lehetővé. Köszönet ezért a hotel tulajdonosának, Hegedős Vincének és feleségének. Többen támogatták ezt az alkalmat, mint pl. a Vágfüzesi Szövetkezet, amely autóbust biztosított, az Élő víz pénzalap, amely az útiköltséget állta, valamint Park Sung Kon koreai miszcionáriusunk, aki természetbeni adományával járult hozzá az együttlét sikeréhez.

Március 14.

A 2006-os év nagy munkájáról, a tetőjavításról tartott vetítést gondnokunk, Fekete Vince és a javítás felügyelője, Czékus Dezső presbiter. Presbiter testvérünk hozzáértésével, hűségével, mindennapi jelenlétével bizonyította azt, hogy lehet önzetlenül szolgálni, időt és erőt szánva az Isten dicsőségére.

KERESZTSÉGBEN RÉSZESÜLTEK:

OKTÓBER

Máté - Nagy György ref. vállalkozó és Schmelhaus Erika róm. kat. tanítónő gyermeke

Lucia - Michálik Martin közigazdász és Szabó Szilvia gyermeke

Tamara - Németh Szabolcs róm. kat. referens és Horváth Éva ref. hivatalnoknő gyermeke

NOVEMBER

Ádám - Kucsra Krisztián ref. hajós és Bagócsi Erika róm. kat óvónő gyermeke

DECEMBER

Eszter - Garai István ref. munkás és Kányai Anikó ref. tanítónő gyermeke

Simon - Garai István ref. munkás és Kányai Anikó ref. tanítónő gyermeke

2007. JANUÁR

Dorka - Szoboszlai Ernő ref. mérnök és Varga Tímea ref. tanítónő gyermeke

FEBRUÁR

Esther - Jóba István ref. vállalkozó és Forisek Andrea ref. könyvelő gyermeke

MÁRCIUS

Lara - Svarba Ferenc róm. kat. vámos és Balogh Katalin ref. hivatalnoknő gyermeke

ELTÁVOZTAK E FÖLDI LÉTBŐL:

SZEPTEMBER

Petróczi Lidia 86 évesen,

OKTÓBER

JUDr. Pati Nagy Sándor 78 évesen, Szoboszlai Ernő 61 évesen, özv. Fehér Józsefné Fejes Margit 93 évesen, özv. Sárai Gézané Tóth Etel 84 évesen,

NOVEMBER

özv. Adamkovics Andrásné Judit Gizella von Zarka 81 évesen, Horváth Lajos 80 évesen, özv. Mikes Lászlóné Fias Gizella 87 évesen, Desat Tiborné Móroczi Éva 57 évesen, Tóser Alfrédné Zsemlye Judit 69 évesen

DECEMBER

özv. Uhrin Györgyné Mura Zsuzsanna 58 évesen, Kerekes József 83 évesen, Vas István 56 évesen

2007. JANUÁR

özv. Czánik Lajosné Pipis Aranka 76 évesen

FEBRUÁR

Kapitány Ede 75 évesen, özv. Jancsó Andrásné Horváth Jolán 86 évesen, Nagy János 61 évesen

MÁRCIUS

Krepelka Rudolf 26 évesen

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK:

2006. OKTÓBER

Major István 27 éves ref. munkás és Barsi Tímea 24 éves ref. kozmetikus

Skuta Péter 22 éves ref. vállalkozó és Szilágyi Virág Mariann 33 éves evang. hivatalnoknő

2007. JANUÁR

Pintér Tamás 26 éves ref. vállalkozó és Vasy Judit 28 éves ref. eladó

MISSZIÓI TERV A 2007. ESZTENDŐRE

ÁPRILIS

1. Virágvasárnap
- 2-7. Bűnbánati hét
5. Nagycsütörtök, úrvacsoraosztás
6. Nagypéntek 10.00 istentisztelet
- 8, 9. Húsvét, úrvacsora
- 19-22. Konfirmandusok hétvégéje - Alistál

MÁJUS

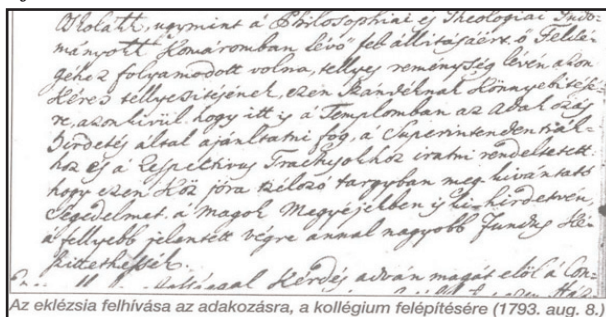
6. Anyák napja - az Eötvös utcai AI hittanosainak műsora
12. Ökumenikus istentisztelet
13. Egyedülálló kirándulása - Martos
17. Konfirmandusok vizsgája a templomban, áldozócsütörtök
20. Konfirmáció
- 21-26. Bűnbánati hét
- 27,28 Pünkösdi úrvacsora

JÚNIUS

3. Szentháromság-vasárnap
  17. Családok vasárnapja - Virt
  24. A földrengésről való emlékezés
- Kis Tükör 2007/2.

Ekléziánk múltjából

Sorozatunk előző fejezetében utaltam a kollégium építések kiadott adakozási felhívásra. Mivel ez a szemelvény akkor helyszűke miatt kimaradt, az alábbi fejezetben közlöm:

Hogy az országos méretű felhívás összességében milyen eredménnyel járt, arról nincsenek autentikus feljegyzések. Szendrey Imre azonban a kollégiumról írt tanulmányában utal az egyes jelentős adományokra. Hogy a megadott összegek vásárlóértéke mekkora volt, ahhoz tudunk kell, hogy a férfinapszámért 1 frt-ot fizettek:

"A telekre a Dunántúli Ven. Superintendentia adott 283 frt 46 krt rénesben, a dunamelléki pedig 344 frt 55 krt, ami tekintélyes summát tett ki abban az időben. Az építés utáni években (1797,1798 stb.) pedig a Ven Tractus általános gyűjtést indított és a többi tractusok is állandó perselyt tartottak e célra. Így gyűltek azután a kegyes adományok egymásután, így pld. Baracs-káról Töltéssy János és hitvese Nagy Ilona 2000 frtot; ugyancsak Baracs-káról Csiba János özvegye Gellért Anna 200 frt-ot; Budapestről Beleznay Miklós özvegye (báró Podmaniczky-leány) 50 frtot; Pázmándy József ven. Tractusi főgondnok 100 frtot fizikai szerekre, Róka Ádám 200frtot, Panyidarczról (Nógrád m.) Sebestén János 500 frtot, Zay Sámuel megyei főorvos pedig egy nagyszabású electrica-masínát, Keszegh Ferenc a kollégiumi könyvtár szekrényeit és állványait adományozta; könyveket pedig: Paksy Mihály, Czina János, Osgyáni Pál és Csepy Zsigmond adták.

Mikor aztán 1800-ban a traktusi gyűjtésből 235 frt jött be, megvették a szomszéd Sebestén-curiát tanári lakásul, azonkívül alumnumra letettek 200 frtot és három tanuló számára 35 frtos stipendiumot állítottak a debreczeni főiskolában. Ugyanezen évben néhány módos család egy-egy jó tanulót vállalt naponta asztalánál.

Az 1801. évben már 6 tanulóra az alumnum is megnyílt a ven. Tractus költségén; 1802-ben pedig már az alumnumi alap 911 frtra növekedett; amelyhez Csepy Zsigmond házassága alkalmából 500 frttal, Sárközy Zsigmond és hitvese Darányi Júlia 100 frttal, Keszegh Ferenc a többször említett buzgó alkúrator pedig 300 frttal járult ... aki még végrendeletében is 1500 frtot hagyományozott a collégium számára."

PhDr. Szénássy Zoltán

Kerekes József 1923 – 2006

A hozzátartozókkal, közeli és távoli rokonokkal, ismerősökkel és barátokkal együtt 2006. december 11-én vettünk búcsút gyülekezetünk tiszteletbeli gondnokától, aki életének 83. évében 2006. december 7-én tért Megváltó Urához.

Élete Csúzról indult, ahol édesapja lelkipásztor volt. 14 évesen kerül Komáromba, mivel az édesapa betegség miatt kénytelen feladni lelkészi állását és elhagyni a parókiát. Öten voltak testvérek, ikertestvérét a háború alatt veszítette el.

Átélt a 2. világháborút, az amerikai fogságból hazatérte után megnősült, és a hajógyárban könyvelőként dolgozott. Mindig mozgásban lévő, alkotó ember volt. A reá bízottakban mindig helyt állt, felelősséggel hordozta a feladatokat. Gondolkodásában még idős korában is fiatalos maradt. Élete az Isten Igéjének fényében telt. Az egyházban 50 évig presbiterként, s ezen belül 30 évig gondnokként szolgált. Nem restült meg soha, s ha valaki a környezetében elcsüggedt, mindig volt hozzá egy-egy biztató szava.

A város életéből is kivette részét. Jelen volt minden jelentős rendezvényen, sőt a Concordia vegyes karnak alapító tagja volt. Hangjával, énekével szolgált a városban és az egyházban egyaránt.

Koporsója fölött a Zakariás könyve 11. részének 7. verse hangzott: "...választék magamnak két pálcát, az egyiket nevezem szépségnek, a másikat nevezem egyességnek; így legeltetem a juhokat."

Legeltette a reá bízottakat. Szolgálatá nagy segítség volt lelkipásztornak és gyülekezetnek egyaránt. Emlékét a feltámadás és az örök élet reménységével szívünkben őrizzük.

Fazekas László lelkipásztor

Kis Tükör

A Révkomáromi Református Egyházközség hivatalos lapja. Megjelenik minden negyedévben. Főszerkesztő: Fazekas László, felelősszerkesztő: Tompa Gabriella, tördelőszerkesztő: Németh Péter. Szerkesztőség: Révkomárom, Jókai u. 34. sz. Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem adunk vissza. Egy példány ára: 5 Sk.